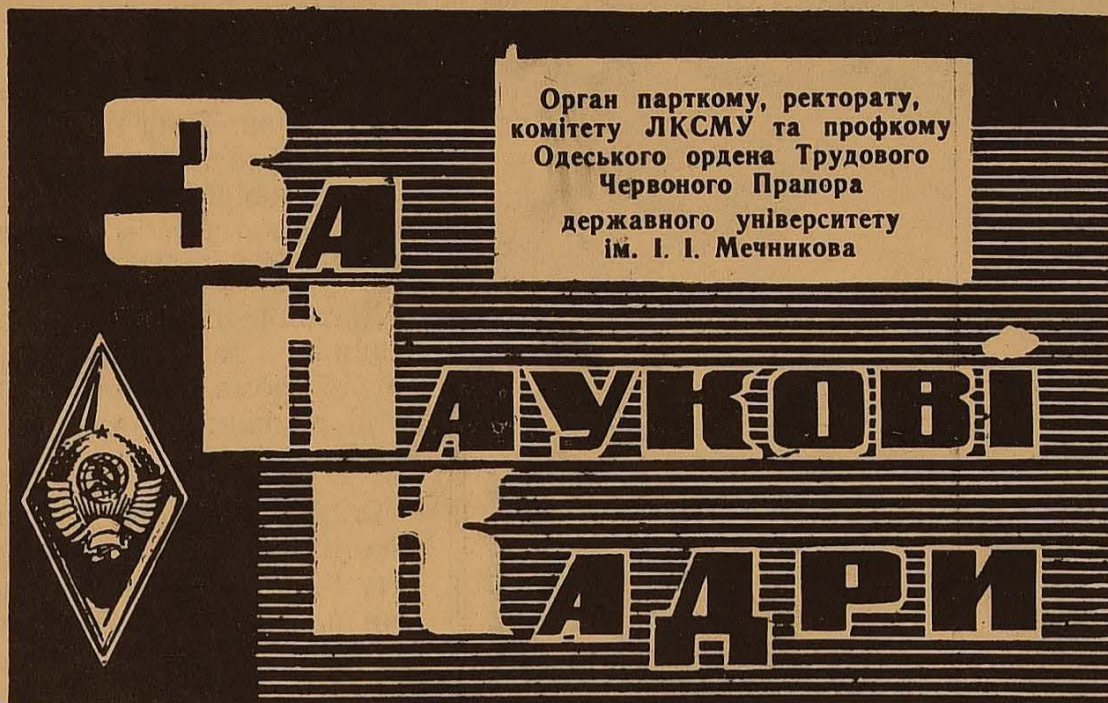

ЗАВТРА — ВИБОРИ

ВІДДАМО
СВОЇ ГОЛОСИ
КАНДИДАТАМ
БЛОКУ
КОМУНІСТІВ
І БЕЗПАРТІЙНИХ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАВАННЯ
XXXXV

№ 9 (959)
15 БЕРЕЗНЯ
1969 р.

Ціна 2 коп.

ДО
МІСЦЕВИХ
РАД
ДЕПУТАТІВ
ТРУДЯЩИХ!

3 АВТРА — 16 березня 1969 року — о шостій годині ранку, коли по всій країні пролунає дзвін кремлівських курантів, гостинно відчиняться двері виборчих дільниць.

На виборчих дільницях, які розміщені в корпусах університету, все готово для прийому виборців, все зроблено так, щоб вибори пройшли чітко, організовано, у точній відповідності з радянським законом.

Ласкаво просимо, товариші!

РАДИ — ВТІЛЕННЯ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ДЕМОКРАТІЇ

РЕВОЛЮЦІЙНОЮ боротьбою народжене і самовідданою працею увіковічене, слово «Ради» міцно увійшло в наше життя. Воно визначає систему організації влади, характеризує усі етапи, успіхи, перемоги радянської держави — першої з країн світової соціалістичної системи.

Як всенародне свято соціалістичної демократії, торжество єдності партії та народу проходять у нас вибори до Рад депутатів трудящих.

В зв'язку з закінченням строку повноважень депутатів в Українській РСР, як і у інших союзних республіках, вибори до місцевих Рад будуть проведені 16 березня 1969 року.

Цьогорічна виборча кампанія проходить в обстановці політичного та трудового піднесення, викликаного всенародною підготовкою до 100-річчя з дня народження організатора і вождя Комуністичної партії, засновника першої в світі соціалістичної держави В. І. Леніна. Готуючись до цієї знаменної дати, трудящі Одеси, як і трудящі республіки, підвищують свою активність в боротьбі за перетворення в життя рішень XXIII з'їзду КПРС та XXIII з'їзду КП України. Всі думки радянських людей збігаються в одному — виконати завдання п'ятирічки до 7 листопада 1970 року.

В світлі цього завдання важливе місце посідає підготовка наукових кадрів, спеціалістів з високою освітою і в нашому університеті. Немає ніякого сумніву, що ті успіхи, яких ми домоглися в цьому, будуть закріплені та покращені.

Все наше життя підтверджує турботу Комуністичної партії та

Радянського уряду про подальше зростання соціалістичної демократії. Партія глибоко аналізує історію розвитку нашої країни, ретельно вивчає сучасний стан, пильно вдвигляється в майбутнє. Це дає можливість з допомогою марксистсько-ленінської теорії забезпечити організований, планомірний характер всієї діяльності нашого суспільства.

Радянська держава — головне знаряддя створення нового життя, гарантія свободи народу, його дальшого благополуччя та процвітання.

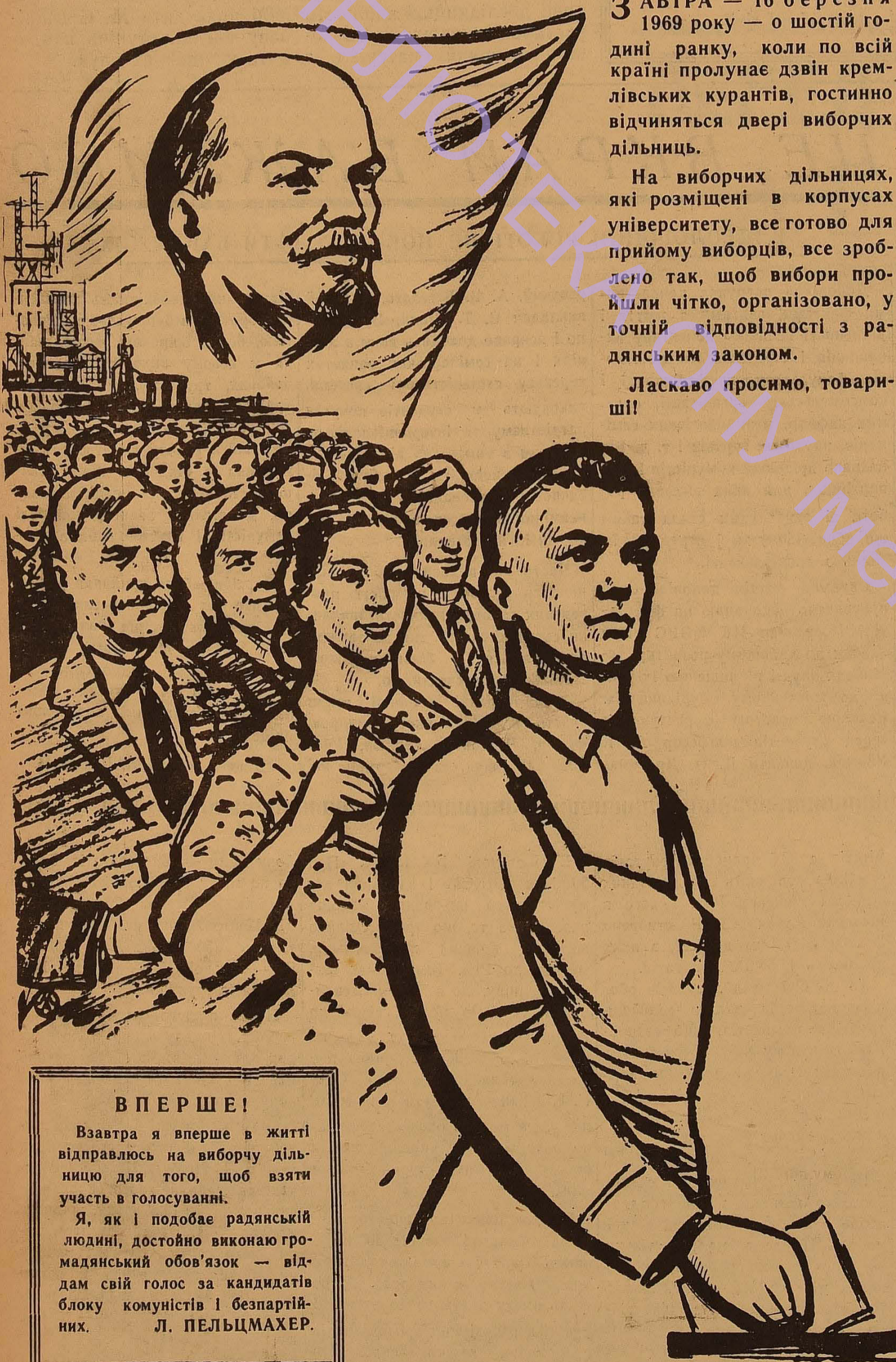
Політичну основу нашої держави становлять Ради — всеохоплююча організація народу. Яскраву картину соціалістичної демократії в дії, того, як на ділі забезпечується широка участь народних мас в управлінні державою, створюють дані про склад місцевих Рад та участь трудящих у виборах.

Що ж собою являють місцеві Ради зараз, і якими вони будуть в майбутньому?

Від виборів до виборів неухильно зростає число виборців, які беруть участь в формуванні Рад. Так, в 1917 році виборців було десь близько 37 млн., в 1937 році — близько 90 млн., в 1962 році — близько 140 млн., в 1967 році понад 146 млн. радянських громадян.

Політична активність радянських громадян очевидна з таких даних. Якщо в 1921 році у виборах взяло участь 63,5 процента загальної кількості виборців, в 1931 р. — 72,1, в 1937 р. — 96,6, в 1946 р. — 99,7, в 1954 р. — 99,98, в 1967 р. — майже 100 процентів, то зараз цілком об'єк-

Закінчення на 2-й стор.

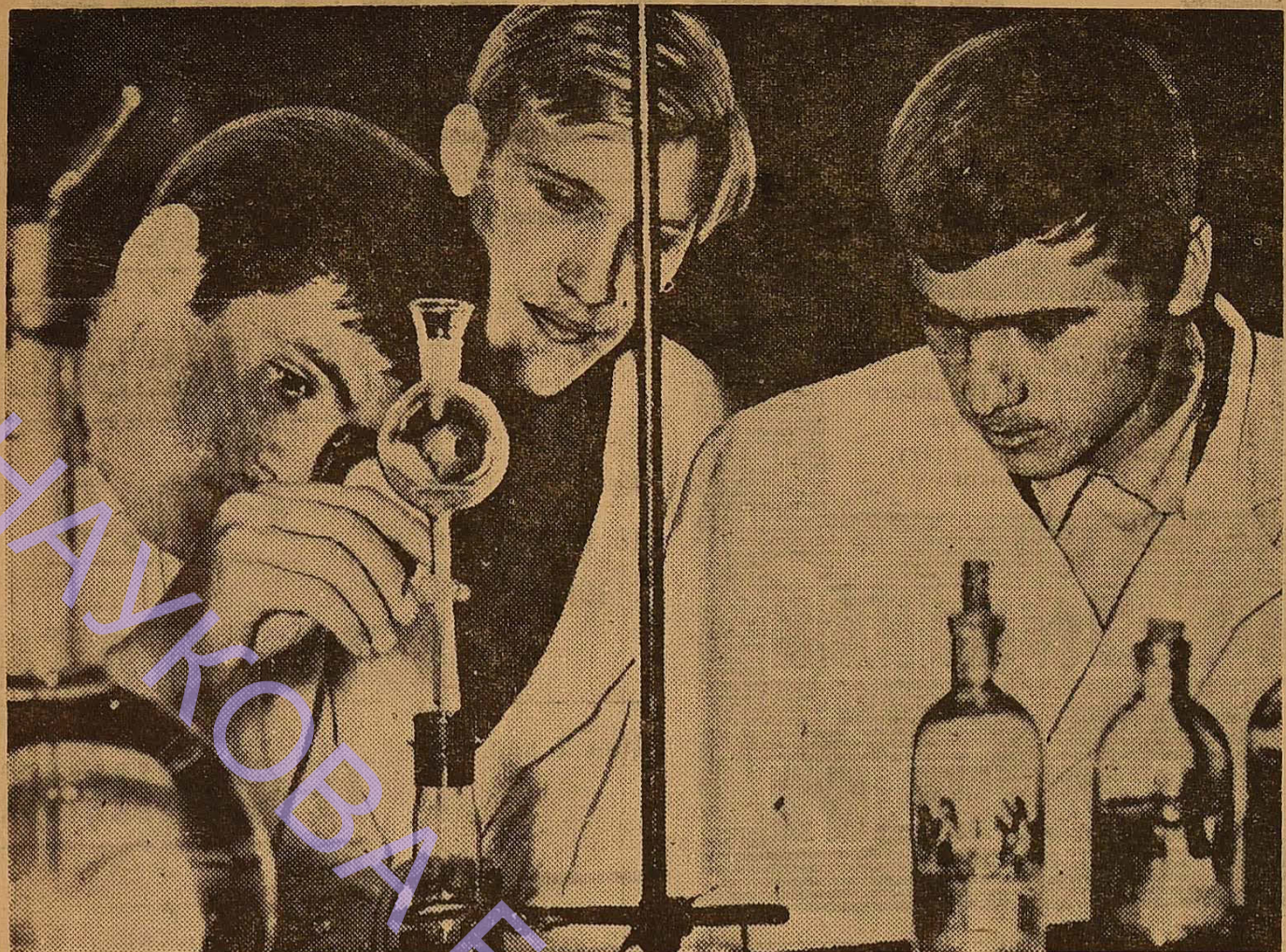

В ПЕРШЕ!

Завтра я вперше в житті відправлюсь на виборчу дільницю для того, щоб взяти участь в голосуванні.

Я, як і подобає радянській людині, достойно виконаю громадянський обов'язок — віддам свій голос за кандидатів блоку комуністів і безпартійних.
Л. ПЕЛЬЦМАХЕР.

ВСІ НА ВИБОРИ!

Студенти першого курсу хімічного факультету на практикумі з неорганічної хімії.

НА ЮРИДИЧНОМУ факультеті нещодавно відбувся захист дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата юридичних наук.

Подав дисертацію до захисту Микола Олексійович Єльчанінов. Тема її: «Діяльність обласного суду по здійсненню функції судового управління (на матеріалах Української РСР)».

Дослідження викликало певний інтерес серед юридичної громадськості. А офіційні опоненти дали йому високу оцінку.

Так, професор Московського державного університету Ю. М. Козлов, виступаючи на засіданні вченої ради, відзначив, що «всі необхідні питання автором розглянуті з добрим знанням справи... Автор виявив хороші дослідницькі здібності, узагальнив великий науково-практичний матеріал з

актуальних проблем». Професор Ю. Козлов вказав також на практичну цінність дослідження М. Єльчанінова.

Професор з того ж таки Московського університету Д. С. Карев у своєму виступі теж високо оцінив кандидатську дисертацію, вказавши, що робота «узагальнює велике число практичних матеріалів, дає аналіз юридичної літератури, що є в наявності, теоретичних положень, в ній є багато корисних практичних пропозицій».

Високу оцінку дослідженню М. Єльчанінова дав доцент Є. В. Додін.

На захисті всі члени вченої ради юридичного факультету голосували за те, щоб присудити М. Єльчанінову вчений ступінь кандидата юридичних наук.

КОРОТКО

НЕЩОДАВНО у великому актовому залі відбулась зустріч старого більшовика В. Хабарева зі студентами нашого університету. В. Хабарев розповів молоді про виступи В. І. Леніна на III з'їзді комсомолу та пленумі Мосради.

* * *

ПРОТЯГОМ минулого тижня у всіх гуртожитках доцент Д. І. Богуненко зробив для студентів доповідь на тему: «Сучасне становище в Китаї».

* * *

ЗАВЕРШИВСЯ огляд-конкурс художньої самодіяльності факультетів університету. Остаточні підсумки конкурсу будуть підбиті найближчими днями.

* * *

ДЛЯ СТУДЕНТІВ всіх курсів механіко-математичного факультету лекцію на тему «Микола Бурбаки і сучасна математика» прочитав викладач М. Н. Швець.

КОМУНІСТИЧНЕ виховання підростаючого покоління — важлива ділянка партійної роботи. «Не можна не враховувати того, — відзначалось у звітній доповіді ЦК КПРС XXIII з'їзду партії, — що країна наша, образно говорячи, молодіжна — половина її населення — люди у віці до 26 років, тому вкрай важливо посилити увагу партії, комсомолу і всіх інших організацій до виховання молоді».

Це важливо особливо зараз, коли боротьба двох систем досягла тієї стадії, в якій питання «хто кого?» практично все більше вирішується на користь соціалізму. І чим більше слабшають позиції капіталу в боротьбі проти соціалізму, тим більше посилює він свою розтлінну пропаганду. Про це ґрунтовно і переконливо говорив на партійних зборах фізичного факультету у своїй доповіді про комуністичне виховання молоді і завдання ідеологічної роботи факультетської парторганізації доцент Я. М. Штернштейн.

ЦЕ ВКРАЙ ВАЖЛИВО

В ІДЕОЛОГІЧНІЙ РОБОТІ НЕ ПОВИННО БУТИ БАЙДУЖИХ

Доповідач оперував конкретними фактами, взятими з життя і діяльності великого колективу викладачів і студентів, співробітників факультету, профспілкової і комсомольської організації, окремих кафедр, методологічних семінарів, наукових гуртків і т. д. Він називав прізвиська комуністів і безпартійних, для яких виховна робота зі студентами стала таким же обов'язком, як і передання їм знань з спеціальності.

Окремий розділ доповіді було присвячено виконанню на факультеті Постанови ЦК КПРС «Про заходи по дальшому розвитку суспільних наук і підвищенню їх ролі в комуністичному будівництві». Великою повагою користуються серед студентів професор А. І. Уйомов, доценти Д. О. Драгома-

рецький, А. В. Веселаго, старший викладач Є. Т. Шиян. Пристрасно і яскраво доводять вони в лекціях і на семінарських заняттях перевагу соціалістичної системи, виховують у студентів почуття патріотизму та інтернаціоналізму.

Разом з тим, було відзначено і серйозні недоліки в ідейно-політичному вихованні студентства, невміння привести в дію всі підйоми ідейного впливу.

Часто ще виховна робота оцінюється числом, а не якістю проведених заходів, конкретні завдання сьогодення дня не завжди пов'язуються з більш широкою суспільною перспективою.

В обговоренні доповіді взяли участь тт. Пташенко, Сидоров, Фішер, Чесноков, Сердюк, Уйомов, Поліщук, Глауберман, які

підкреслили необхідність посилення боротьби з буржуазною ідеологією, більш широкого використання у всьому виховному процесі бойових, трудових, революційних традицій нашої партії і народу. Виступаючи говорили про потребу поліпшити роботу агітаторів, формування у студентів комуністичного ставлення до праці, навчання, домагатися авангардної ролі комуністів і комсомольців в цьому.

Партійні збори прийняли рішення, яке має ряд конкретних заходів, спрямованих на поліпшення всієї ідеологічної роботи, в якій кожен комуніст і комсомолец, кожен викладач і студент повинен бути активним політичним бійцем.

Доцент В. ШИМАНСЬКИЙ.

РАДИ—ВТІЛЕННЯ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Закінчення. Поч. на 1-й стор.

тивно можна стверджувати про повне довіря радянського народу до депутатів блоку комуністів та безпартійних.

Систематично збільшується число депутатів в Радах, що підтверджує ріст населення країни та більш широку участь трудящих мас в управлінні країною. Так, якщо в 1939 році до місцевих Рад було обрано 1.277.091 депутат, то в 1967 році обрано 2.045.419 депутатів. Найбільше депутатів, звичайно, було обрано до сіль-

ських Рад — 1.287.826 депутатів. Тому цілком логічно, що партія та уряд так багато приділяють уваги саме цій ланці Рад. Свідченням цього є прийняття нового закону про їх права та обов'язки, які значно розширені з врахуванням вимог часу.

Наявність у місцевих Радах СРСР 42,8 процента, а в Українській РСР — 43 проценти жінок-депутатів — свідчить про втілення в життя ленінських принципів рівноправності.

На Україні 17,5 процента депутатів обрано до виконавчих ко-

митетів, а 82,5 процента депутатів сумлінно працюють в постійних комісіях місцевих Рад. Всього в місцевих Радах СРСР створено 301.760 постійних комісій, в яких працюють 1.666.513 депутатів.

Та до цієї маси депутатів обов'язково треба додати мільйони трудящих-активістів, що становлять ту чудову силу, котра здатна виконати будь-яке завдання партії та уряду.

Чим же відрізняється виборча кампанія цього року від попередньої?

По-перше, громадською активністю та великим вкладом в народне господарство радянської молоді. Це вона, молодь, тільки за останні роки побудувала 185 нових міст та 800 селищ. Понад 100 важливих об'єктів п'ятирічки — ударні комсомольські будови. В місцевих Радах 11 скликання (1967 р.) плідно працювало майже 350 тисяч молодих депутатів, серед яких понад 100 тисяч комсомольців.

В Постанові ЦК КПРС «Про 50-річчя ВЛКСМ і завдання комуністичного виховання молоді» вказано на те, що треба сміливо висувати кращих комсомольців, молоді до Рад. Тому немає ніякого сумніву, що в Радах 12 скликання кількість молоді віком до 29 років значно зростає. Про це свідчать і офіційні матеріали про висунення кандидатів по м. Одесі. Є всі підстави бути впевненим, що наша молодь охоче та сумлінно наслідуватиме кращі зразки роботи депутатів старших поколінь.

Цілком природно, що трудящі нашої області зараз більше висувують робітників (в містах) та колгоспників (в селах), бо це дасть змогу залучити до активної участі в роботі Рад представників найширших верств робітничого класу та трудового селянства.

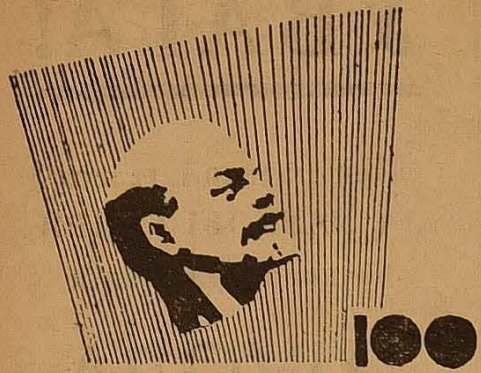
16 березня — вибори. До Одеської міської Ради буде обрано 500, а до Ради Центрального ра-

йону міста — 250 депутатів. Всього по місту буде обрано 1946 депутатів. 16 березня 109.500 виборців Центрального району вибратимуть 250 депутатів районної, 97 — міської, 15 — обласної Рад депутатів трудящих.

Немає ніякого сумніву, що всі виборці віддадуть свої голоси за цих кандидатів. Який же перший наказ дамо ми, виборці, своїм депутатам?

Мабуть, в житті радянських людей немає нічого святішого, як ім'я В. І. Леніна. Це йому Московська Рада кожного скликання, починаючи з 1924 року, виписує мандат № 1. Бути депутатом ленінського гарту, служити народу як Ленін, турбуватись за долю всієї Батьківщини та долю кожного виборця як Ленін — це і є наш народний наказ.

Доцент О. АЛЕКСЕЄНКО,
позаштатний інструктор
Одеської міської Ради
депутатів трудящих.

ВИСОКІ

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОЛЕКТИВ учбово-експериментальних майстерень нашого університету, готуючись гідно зустріти 100-річчя від дня народження Володимира Ілліча Леніна, вклався в соціалістичне змагання і взяв високі зобов'язання.

Ми вирішили до 20 грудня 1969 року виконати річний план по випуску продукції; дати поверхпланової продукції на 8 тисяч карбованців. Завдання по росту продуктивності праці у нас вище на півтора процента. Значно поліпшиться якість виробів, які випускають майстерні. Ми вирішили працювати так, щоб виготовлена цехами продукція була тільки доброї та відмінної якості, а собівартість її проти планової знизилась не менше, ніж на 1,5 процента.

У нас шириться роз'яснювальна робота, проводиться постійне інструктування з тим, щоб не траплялись випадки порушень правил техніки безпеки.

Наші соціалістичні зобов'язання обговорені і прийняті на зборах робітників та службовців і вже втілюються в життя.

І. БУХОНІН.

ДВІ ДОПОВІДІ

ІНТЕРЕСНІ і пізнавальні засідання студентського наукового гуртка з історії міжнародних відносин. Ось чому на них приходять не тільки історики, але й багато студентів інших факультетів.

Гуртківці в лютому обговорили доповідь студента Самойлова «В. І. Ленін і радянсько-американські відносини в 20-і роки» і доповідь на тему: «Боротьба В. І. Леніна та радянської зовнішньої політики за дипломатичне визнання СРСР», яку зробив студент Кілеся.

ВЖЕ СПАВ наплив перших хвилювань з прибуттям на Ленінградську землю студентів-одезитів. Вляглися перші розмови та дискусії на містецькі теми у Ермітажі, Російському музеї, в Академії художеств та Ісааківському соборі. Стихли пісні, що їх співа-ли у поїзді. Та ще світлі у спогадах враження од поїздки до славного міста-героя, од зустрічей і розмов з привітними ленінградцями.

Та, здається, окрім всіх інших, найсильнішою і найбільш вражаючою була подорож по ленінських місцях, бо, власне, наша поїздка і була присвячена вивченню ленінських місць міста на Неві.

Експерсія наша почалася словами з відомих віршів Володимира Маяковського —

Здесь
каждый камень
Ленина знает...
Здесь
каждая башня
Ленина слышала.

І ними супроводжувалась протягом кількогоднинної подорожі у минуле.

В автобусі затишно та тихо і лише голос екскурсовода, підсилений мікрофоном, веде низку розповідей, спогадів, роздумів. Повз вікна плинуть чарівні зимові картини засніженого Ленінграда, а перед нами — історія, Ленін.

МАРШРУТ почався з центру міста і повів через вулиці, повз будинки, що знаменні перебуванням у них Володимира Ілліча, до окраїн, де великий вождь, перебуваючи у підпіллі, переховувався від нагляду поліції.

Першим будинком, з якого почалася наша екскурсія, була будівля у провулку Ілліча. Меморіальна дошка будинку № 7 фіксує час перебування у ньому вождя. Тут вперше побачили В. Ульянова, коли він переїхав з Самари до Петербурга, щоб у великому політичному і громадському центрі країни, в гущі робітничого класу, створити бойову організацію революціонерів-марксистів.

Для нас будинок у провулку Ілліча цікавий був і тим, що тут у значній мірі створювалась визначна і надзвичайно важлива праця Леніна «Що таке «друзі народу» і як вони воюють проти соціал-демократів?».

Для створення революційної марксистської партії необхідні були кадри досвідчених революціонерів. Тому Ленін і вимагав від марксистів встановлення тісного зв'язку з робітниками і сам повсякчасно закріплював цей зв'язок. Ось перед нами пропливають

будинки, де на квартирі інженера Классона, в кімнатах І. Костіна та М. Меркулова і в багатьох інших місцях бував Ленін на диспутах, керував нелегальними гуртками робітників. Бував Ленін і на підприємствах — на Обухівському та Путіловському заводах, вів пропагандистську роботу на Выборзькій стороні.

А восени 1895 року, завдяки рішучим діям марксистів і невтомній діяльності Володимира Ілліча, всі марксистські гуртки Петербурга об'єдналися в єдину організацію «Союз боротьби за визволення робітничого класу».

НАЙБІЛЬШ повно постав перед нами знаменний 1917 рік — рік великих звершень нашого народу.

З інтересом оглядаємо особняк Кшесинської, куди у квітні 1917 року Ленін приїхав після прибуття з Фінляндії. Тисячі робітників, солдатів і матросів прийшли тоді увечері до Фінляндського вокзалу зустрічати свого вождя. Піднявшись на бронзовик, Ленін виго-

на — все це повно і широко відтворює обстановку перебування тут Ілліча.

До цього часу стоїть сарай, перетворений у 1925 році за рішенням ЦК партії в меморіальний музей. Спочатку ми заходимо до будинку, що біля «Сараю», знайомимося з матеріалами експозиції. Тут документи, що стосуються липневих днів 1917 року. На фотографіях відбито кривавий злочин Тимчасового уряду — розстріл мирної демонстрації. Трохи далі представлено фото будинку, де переховувався В. І. Ленін під час липневих подій, будівлі вокзалу, звідки Володимир Ілліч вихав у Розлив, план шляху Леніна до Розливу.

Цікавим видався нам і факт написання тут, у Розливі, у перший же день статті «Політичне становище». В експозиції знаходимо фотокопію рукопису цієї статті Леніна.

Поруч у вітрині — фотокопія листів В. І. Леніна в редакції га-

написані в цей період його життя, а серед них і брошура «До лозунгів», документи шостого з'їзду РСДРП(б), що націлив партію і робітничий клас на підготовку збройного повстання.

Центральне місце займає геніальна ленінська праця «Держава і революція». Ми бачимо екземпляр першого видання цієї книги. А поруч — копії декількох сторінок рукопису.

Виходимо з музею і одразу впадає в очі «Шалаш», той, в якому більш, ніж 50 років тому жив і працював Володимир Ілліч — невелика споруда з гілок та сіна. А поруч — гранітне творіння архітектора Гегело, який зумів у чітких та простих формах передати героїку подій, що тут відбувались.

Напроти — «зелений кабінет» Ілліча. Тут були написані геніальні роботи Леніна.

ОДНІЄЮ з останніх ми відвідали кімнату, що в будинку на набережній ріки Карпівка, де 10 жовтня 1917 року під керівництвом В. І. Леніна відбулось історичне засідання ЦК РСДРП(б). На ньому було прийнято ленінську резолюцію про збройне повстання.

...Ще здалеку помічаємо будинок на проспекті Карла Маркса, де на квартирі більшовицької Фофанової жив Ілліч. Цей будинок нагадує про хвилюючі сторінки історії. Звідси вирушив Ленін у пам'ятну жовтневу ніч до Смольного, де взяв безпосереднє керівництво повстанням у свої руки.

По ленінському шляху вирушаємо і ми. Ось вже і Смольний — штаб революції, над яким угорі невпинно, гаряче тріпоче червоний стяг.

На закінчення екскурсії рушаємо до Ленінградської філії Центрального музею В. І. Леніна. Ще раз переживаємо Іллічове життя — тут воно перед нами усе, починаючи з дитячих та юнацьких років. Ніколи не стомлюєшся слухати про вождя, ніколи не перестаєш дивуватися скромності і величності його. Так було і тут, у багатьох і багатьох залах музею. Саме тут дістали ми змогу почути і голос Ілліча, увічнений для поколінь...

ХТО скаже, як швидко забудеться та чи інша картина музею, вулиця і будинок Ленінграда, та впевнено скажу: довго буде жити у нашій пам'яті Ленін, його життя і думки, повно пізнані нами в дні перебування у місті його імені.

Лариса ДУЗЬ,
студентка другого курсу
філологічного факультету.

ПЕРЕД НАМИ —
ЛЕНІН

лосив промову, що закінчувалась словами: «Хай живе соціалістична революція!». До самого будинку Кшесинської (де в цей час розташовувався Центральний та Петербурзький комітет більшовиків) супроводжувала В. І. Леніна збуджена людська маса.

В ту ніч Володимир Ілліч декілька разів виступав з балкону цього історичного будинку. Захоплені робітники і солдати були першими слухачами ленінських Квітневих тез.

По приїзді у Петроград Володимир Ілліч розгорнув кипучу діяльність. Він безпосередньо очолив Центральний Комітет партії і редакцію «Правди», керував підготовкою і роботою партійних конференцій. В цей час В. І. Ленін разом з Н. К. Крупською жив у своєї сестри Анни Ульянової-Єлізарової на квартирі, що по вулиці Леніна.

Надзвичайне враження справила на нас поїздка у Розлив. Чудова експозиція музеїв, цікаві пам'ятники та скульптурні роботи, а окрім всього оригінальні та майстерно зроблені копії речей Лені-

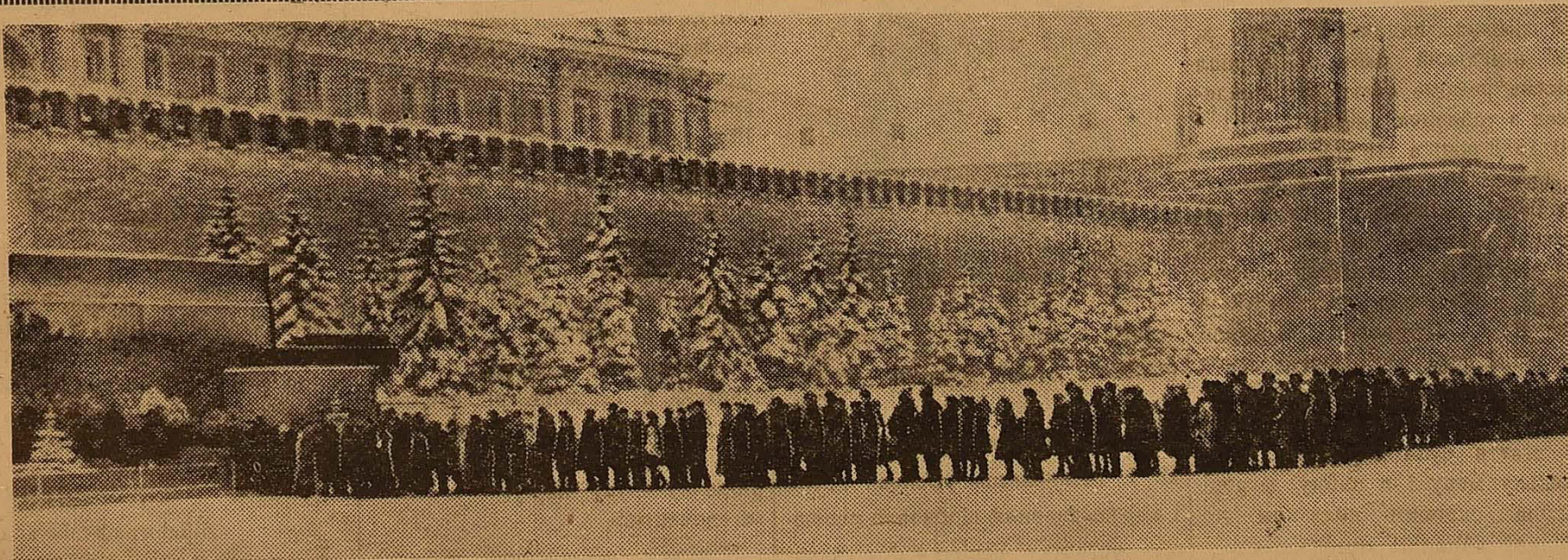
зет «Новая жизнь» та «Пролетарское дело», писаних у Розливі. Тут же газети — друковані органи різних політичних партій, що їх читав Ілліч у Розливі. Привернуло нашу увагу й рідкісне фото Н. К. Крупської у одязі робітничій.

Після огляду музею виходимо на подвір'я. Перед нами трохи ліворуч «Сарай», а навколо казкові фінські будинки. Підходимо ближче до самого сараю. Невелика, зеленого кольору будівля, на горі якої жив Ленін. Крізь одичені двері бачимо стіл, стільці, сіно, що правило за постіль.

Справжнє захоплення викликала у нас поїздка до «Шалаша», однієї з конспіративних «квартир» В. І. Леніна в 1917 році.

Йдемо довгою і різно засніженою алеєю вздовж кількох рядів струнких білих беріз. Спершу заходимо до будівлі павільйону музею, вибудованого з граніту, мармуру та скла. Вся експозиція приємно вражає своїм сучасним яскравим оформленням.

Серед матеріалів, щедро поданих у музеї, — роботи Леніна,

Група студентів-спортсменів нашого університету під час зимових канікул побувала в Москві, відвідала мавзолей В. І. Леніна.

Студент філологічного факультету Г. Мягков і зробив тоді цей знімок, давши йому назву «ДО ЛЕНІНА».

ЗОЛОТІ НАГОРОДИ ДІВЧАТ

В ОДЕСІ нещодавно завершилися обласні змагання з кульової стрільби, в яких взяли участь найсильніші команди вузів міста.

В результаті змагань наші стрільки зайняли загальне друге місце, поступившись першістю команді політехнічного інституту. На третьому місці — спортсмени будівельного інституту.

Добрі результати в цих змаганнях показали наші стрільці В. В. Сладков, який зайняв особисте третє місце і нагороджений бронзовою медаллю, І. Кириченко, В. Маринчик, Б. Суздальцев і студент В. Мірошников.

Але особливо порадували дівчата з нашої команди. Так, студентка Валентина Братко зайняла перше місце серед жінок в стрільбі з пістолета і нагороджена золотою медаллю. В стрільбі з гвинтівки Діні Солганик присуджено друге місце і вона нагороджена срібною медаллю, а студентки першокурсниці Тетяна Михалкіна та Ірина Родіна зайняли перші місця в змаганні юніорів і нагороджені золотими медаллями.

Залишається побажати нашої команді нових успіхів на спартакіаді вузів, що має відбутись в квітні цього року.

НА ФОТО: студентки університету, переможниці стрілкових змагань (зліва направо) Т. МИХАЛКІНА, І. РОДІНА, В. БРАТКО, Д. СОЛГАНИК.

Фото Г. МЯГКОВА.

ЗАХОПЛЕННЯ

— Вліво крок... Вправо крок... по-во-рот, — підпорядковуючи вигук бадьорому ритмові танцю, командує дівчина.

На залитій прожекторним світлом сцені великого актового залу, в різнобарвному хороводі танцюючих, виділяється її заклопотане, серйозне обличчя.

— Показую ще раз — увага! — дівчина в який раз швидко й впевнено показує елемент танцю, що не вдався танцюючим. В неї ж він виходить легко й красиво. Вона ніби вростає в танок, який заповнює її всю, примушуючи жити світом чітких витончених рухів.

Потім зупиняється і продовжує репетицію...

Людмила Граєвська другий рік на філологічному факультеті, але вже давно цілком і повністю жи-

лась з колективом, з бурхливою різноманітністю студентського життя. Товариші обрали її командиром курсу і вона вся віддалася дорученій справі. А коли оголосили конкурс-огляд художньої самодіяльності факультетів, Людмила охоче взялась за важливу справу, залучивши до самостійно організованого гуртка сучасних танців своїх друзів.

Скільки енергії і творчого запалу віддає вона їм, щоб передати своє хореографічне вміння...

Знову сцена. В хороводі помічаються нечіткі рухи. Декілька зауважень і все починається спочатку. Не все виходить добре. Інколи у Людю виявляється легке роздратування, яке зразу ж змінюється терплячими роз'ясненнями. І учні не ображаються на неї, вони розуміють свою вчительку-ровесницю.

Репетиція закінчується. Зараз дівчина, як завжди, схаменувшись, вигукне, що спізнюється на «Ритм», похита головою, мовляв, ще стільки справ, а часу обмаль. Наспих накинувши пальто, з доплетно кинутим жартом, усміхнена, вибіжить на вулицю...

Після довгих шукань і спроб Людмила, нарешті, знайшла своє справжнє покликання. Навчання на філологічному факультеті приносить їй насолоду. Не байдужа до студентських буднів, вона завжди вміє зробити їх цікавими і змістовними.

Одна з багатьох, вона, студентка, живе своїми захопленнями. Що я знаю про неї? Хіба те, що це справді чудова дівчина, вірний товариш. Але й цього досить, щоб бути впевненим, що в гірку хвилину Людю чуйно порадить і з радістю допоможе.

Вячеслав РИБАКОВ,
студент філологічного факультету.

ЦІКАВА ЗУСТРІЧ

— Справжня зустріч з письменником — це зустріч з його книгами, з його героями, бо саме в творах, з художніх образів знаходять своє втілення всі ті думки, які хвилюють автора, — так закінчив свій виступ на зустрічі з комсомольцями нашого університету письменник Юрій Іванович Усиченко. Зустріч ця відбулася в кімнаті бойової слави. До нас у гості завітали письменники Ю. І. Усиченко та Г. А. Карев.

Чимало вже є в нас літературних творів, в яких розповідається про героїчні дні Великої Вітчиз-

няної війни, зокрема про оборону нашого міста, де ворог зазнав нищівних втрат. Свідок, учасник тих знаменних і славних подій Григорій Андрійович Карев в романі «Палаючий берег» перевтілює у художні образи невмирущі подвиги радянських бійців — морської піхоти. Саме про цей свій твір він і розповів студентам.

Творчість Ю. І. Усиченка відомо не лише радянському читачеві. Його твори читають і в Угорщині,

і в Румунії, і в інших країнах. Останній його роман — «Загибель шхуни Зора» — має скоро з'явитись на книжкових полицях.

У цікавій бесіді непомітно проминули півтори години. Багато повчального почули студенти за цей короткий проміжок часу. І тому всі присутні радо прийняли пропозицію секретаря комітету ЛКСМУ нашого університету С. Бойченка, щоб такі зустрічі стали традиційними.

Хочеться ще тільки побажати, щоб в подальшому вони збирали ширше коло слухачів.

НАУКОВИЙ ПОДВИГ

НАШ
КАЛЕНДАР

ДО 100-РІЧЧЯ ВІДКРИТТЯ Д. І. МЕНДЕЛЄЄВИМ ПЕРІОДИЧНОГО ЗАКОНУ

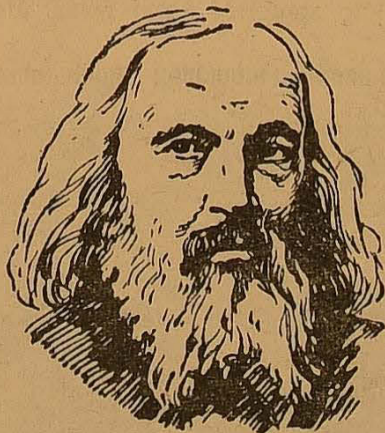
ЦЬОГО РОКУ наукова громадськість відзначає 100-річчя від дня відкриття Д. І. Менделєєвим періодичного закону. В 1869 році на березневому засіданні Російського хімічного товариства при Санкт-Петербурзькому університеті було зачитано доповідь Д. І. Менделєєва «Дослідження системи елементів, основаної на їх атомній вазі та хімічній схожості».

Великий інтерес мають видання перших публікацій періодичного закону, які є в фондах університетської наукової бібліотеки.

Символічно, що перший том «Журнала Русского химического общества», що видавався з 1869 року, вміщує статтю Д. І. Мен-

делєєва: «Співвідношення властивостей з атомною вагою елементів». І з того часу періодична система стала невід'ємним супутником хімічних видань. В цьому ж році німецький хімічний журнал вмістив резюме статті Д. Менделєєва з таблицею елементів.

В 1871 році в III томі «Журнала Русского химического общества» була вміщена стаття «Природнична система елементів і застосування її до вказівки властивостей невідкритих елементів», в якій Д. І. Менделєєв застосував відкритий ним періодичний закон до передбачення властивостей екалюмінію, екабора і екокремнію. Ця стаття була перекладена на німецьку мову і в цьому ж році вийшла окремим додатком до журналу «Анналы химии».

Історія періодичного закону нерозривно зв'язана зі зміною Д. Менделєєвим «Основ хімії». Вісім разів виходили при житті Д. І. Менделєєва «Основ хімії» і кожне видання відбивало еволюцію розвитку періодичного зако-

ну. В бібліотеці є всі видання, за винятком сьомого.

У восьмому, останньому прижиттєвому виданні 1906 року, наведена «Періодична система елементів по групах та рядах» з підписом «Д. І. Менделєєв. 1869—1905 рр.».

Майже сорок років Д. І. Менделєєв віддав розвитку періодичного закону. В останньому варіанті уже була виділена нульова група благородних газів і у восьмому виданні «Основ хімії» Менделєєв розмістив скандій, ітрій та ілантан, а стосовно рідкоземельних елементів висловив думку, що вони «утворюють, напевне, міжперіодичну групу чи вузол в системі елементів».

В цьому ж виданні вміщена

стаття про радіоактивність, що передбачала собою новий етап розвитку періодичного закону — пояснення властивостей елементів на основі побудови їх атомів і ядер. Це блискуче підтвердилось передбаченням елементів родини актинія, один з яких — 101 елемент названий на честь великого вченого менделєєвим.

За сто років свого існування періодична система з кожним знову відкритим елементом все більше перетворюється в діалектичний закон розвитку певних структурних утворень, підтверджуючи нескінченність розвитку матерії.

С. КИРИЧЕНКО,
бібліограф наукової бібліотеки.

УВАГА!

При редакції газети
«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»
починає працювати

ШКОЛА

СТУДКОРІВ

В нашій школі ви доведетеся про основи журналістики. Не тільки членів редакцій курсових та факультетських стінних газет, наукових бюлетенів, а всіх, кому до душі клопітка, але цікава журналістська робота — ми запрошуємо стати слухачами школи.

Досвідчені газетні працівники передадуть вам «секрети» їх професії. Як написати замітку, статтю, репортаж, зарисовку та нарис, як зробити фото для газети — про це та багато що інше інтересне вам розкажуть на заняттях школи майстри газетної справи — члени Спілки письменників та члени Спілки журналістів — викладачі університету, співробітники газет «Знамя комунізму», «Чорноморська комуна», «Комсомольська іскра».

Заняття в школі проводитимуться один раз на місяць.

ПЕРШЕ ЗАНЯТТЯ ВІДБУДЕТЬСЯ 21 БЕРЕЗНЯ В КІМНАТІ БОЙОВОЇ СЛАВИ. ПОЧАТОК О 15-й ГОДИНІ 30 ХВИЛИН.

ПРИХОДЬТЕ, ДРУЗИ, ДО

ШКОЛИ

СТУДКОРІВ